

Srdce Evropské unie zasaženo teroristy

Další evropské město se stalo terčem útoku. Po Paříži následoval Brusel. V úterý ráno bruselským letištěm zazněly dva výbuchy. Dalším cílem teroristů se stala stanice metra Maelbeek, kterou také otrásla exploze. Počet obětí se zatím vyšplhal přes třicet.

Na bruselském letišti v odletové hale Zaventem kolem osmé hodiny ranní vybuchly dvě nálože před přepážkou společnosti American Airlines. Svědkové uvedli, že explozím předcházela střelba a výkřiky v arabštině. Útok nepřezilo 11 lidí, 96 jich bylo zraněno.

Po hodině, kdy ještě nebylo jasné, zda šlo o teroristický útok, belgickým hlavním městem zazněl ještě jeden výbuch, tentokrát ve stanici metra Maelbeek přímo v centru Bruselu. Ten usmrtil 20 cestujících, dalších 106 zranil. Dosud bylo potvrzeno 31 mrtvých a 202 zraněných.

Vyšetřování již prozradilo jména tří ze čtyř sebevražedných útočnicků, přičemž jeden, který podle záběrů bezpečnostních kamer další dva na letiště doprovázel, je pravděpodobně živý

a na svobodě. Ukázalo se také, že o jednoho z bruselských teroristů se policie zajímala už dříve v souvislosti s pařížskými útoky. K útoku se přihlásila teroristická skupina Islámský stát (ISIS), která učinila prohlášení přes agenturu Amak. ISIS chce navíc v Evropě uskutečnit další operace. Teroristé ještě uvedli, že útok v Bruselu se stal na základě rychlého plánování a rozhodnutí v reakci na zatčení Salaha Abdelsama, akci původně plánovali na Velikonoční pondělí.

Po celé Evropě se ihned zvýšila bezpečnostní opatření. Podle francouzského premiéra Manuela Vallse je potřeba zpřísnit kontroly na vnějších hranicích EU. Také by se podle něj mělo zabránit tomu, aby do Evropy proudili bojovníci Islámského státu s falešnými pasy.

V České republice byl vyhlášen první stupeň ohrožení terorismem. Podle webu ministerstva vnitra první stupeň „upozorňuje na existenci obecného ohrožení terorismem vyplývající ze situace v zahraničí nebo mezinárodních aktivit České republiky, zároveň ale není známa konkrétní hrozba

Hotel Thon se stal provizorní ošetrovnou pro zraněné.

Foto Anna Macků

teroristických aktivit na území ČR.“

V pražském metru i na českých mezinárodních letištích se objevily stovky policistů, kteří měli za úkol uhlídat bezpečnost na místech s velkým výskytem osob. Vláda také nasadí 550 vojáků, kteří budou pomáhat policii

s dohlížením na bezpečnost země po další dva měsíce. „Budou ozbrojeni. Dáváme k dispozici vrtulník v Kbělicích, kdyby bylo potřeba pro monitorování nebo další úkoly,“ řekl ministr obrany Martin Stropnický.

ŠTĚPÁN ŠANDA

Evropská unie uzavřela s Tureckem dohodu o vracení uprchlíků

V neděli vstoupila v platnost dohoda mezi lídry zemí Evropské unie a Tureckem o dalším postupu jednání s migranty. Na pátečním summitu v Bruselu zástupci všech zemí přijali systém vracení uprchlíků – všichni migranti, kteří od neděle připlují z Turecka na řecké ostrovy a nezískají zde azyl, se vrátí zpět na turecké území.

Jednání předcházela bilaterální schůzka trojice unijních zástupců – předsedy Evropské rady Donalda Tuska, předsedy Evropské komise Jean-Clauda Junckera a premiéra přednického Nizozemska Marka Rutta – s tureckým premiérem Ahmetem Davutoğluem. Na původní podobě nyní schváleného textu se účastníci domlu-

vili v pátek krátce po půlnoci. Na návrhu se lídry zemí EU shodli jen pár desítek minut poté, co jim ho předložil Tusk. Všichni noví neregulérní migranti, kteří počínaje 20. březnem připlují z Turecka do Řecka, budou vraceni zpět. Reálně se ale první přesuny uskuteční až po dokončení všech úředních procedur, které zaberou nejméně dva týdny. Podle odhadů německé kancléřky Angely Merkel by k prvním převozům běženců mohlo dojít zhruba 4. dubna.

Unie se pro přesídlování migrantů chystá využít celkem 72 tisíc míst podle loni schválených kvót a dobrovolných závazků o relokaci osob. Přemísťovat se budou ti uprchlíci, kteří se do EU dostali nelegální cestou. Za kaž-

dého vráceného syrského uprchlíka pak Turci požadují výměnu za jiného Syřana, který bude přemístěn z Turecka do EU. Přednost dostanou ti migranti, kteří předtím nevstoupili nebo se nepokusili vstoupit do unie neregulérním způsobem. Pokud by proud uprchlíků do Řecka pokračoval v dosavadní intenzitě, připravených 72 tisíc míst pro relokaci by se vyčerpalo za pouhý jeden měsíc. Od začátku letošního roku sem totiž z Turecka dorazilo téměř 150 tisíc lidí.

Vracení migrantů bude podle právního rámce muset probíhat plně v souladu se standardy EU a mezinárodním právem, jež vylučuje jakékoliv kolektivní vyhošťování. Všichni uprchlíci tak budou muset být jednotlivě registrováni, a pokud požádají o azyl, bude jejich žádost zpracována. Ti, kteří o azyl nepožádají nebo jejichž žádost

bude shledána nedůvodnou či nepřipustnou, budou vráceni do Turecka. Mnoho činitelů již zmínilo, že syrské občanství nebude automaticky důvodem k udělení azylu, ale žádosti jednotlivých Syřanů se budou posuzovat individuálně a bude se přihlížet například k tomu, zda pochází z míst, kde se bojuje.

Administrativa spojená s vyřizováním úředních náležitostí příchozích migrantů bude velmi rozsáhlá, státy EU tak chtějí Řecku pomoci s jejím zajištěním. V tzv. „operativní složce“, budou až 4 tisíce lidí – pohraničníci, azyloví úředníci, sociální pracovníci či tlumočníci. Podle předsedy Evropské komise Junckera budou procedury spojené s vracením migrantů stát v přepočtu až osm miliard korun.

KLÁRA MALISOVÁ

Nařízení EU o komunikaci s úřady

Ve čtvrtek 17. března hostil sál Poslanecké sněmovny seminář eIDAS (Electronic identification and signature), který se věnoval především budoucímu užívání elektronických podpisů.

Motto akce „Jarní pohled aneb už to máme za pár“ symbolicky předznamenává zavedení stejnojmenného nařízení Evropského parlamentu a Rady EU, ke kterému dojde 1. července 2016. Ve velké míře zjednoduší kontakt občana s různými úřady a umožní mu vyřizování právních úkonů z pohodlí domova. Rovněž povede ke sjednocení systému elektronické komunikace všech členských zemí EU a zvýšení transparentnosti online dokumentů.

Seminář navazoval na akci z listopadu 2015. Letos se účastníci mohli blíže dozvědět o důsledcích zmíněného nařízení EU, které zdokonaluje bezpečnost při elektronických transakcích. Nařízení zrovnoprávňuje užívání elektronického podpisu s písemným v úředním styku a mimojiné zavádí

povinný čip do občanských průkazů od ledna 2017.

Při komunikaci osoby se státním úřadem bude celý proces probíhat takto – nejdříve dojde k ověření důvěryhodnosti internetové stránky úřadu, aby měl uživatel jistotu, že se nestal obětí podvojně hackerského webu, poté se uživatel úřadu prokáže svým elektronickým podpisem, získá příslušný dokument (daňové přiznání, žádost o sociální dávky aj.) a obdrží tzv. časové razítko, které slouží jako důkaz o datu a času vytvoření dokumentu. Úřad poté dokument archivuje a garantuje jeho budoucí využití.

Elektronický podpis je možno získat u třech poskytovatelů – u První certifikační autority, u společnosti eIdentity a u služby České pošty PostSignum QCA. Díky němu se uživatel sice vyhne zdlouhavému čekání ve frontě na úřadech, ale podpis má omezenou dobu platnosti, a to jeden rok. Platnost lze obnovit za poplatek v řádu několika stovek korun. KAREL BĚLOHOUBEK

Brusel a oběti mediálního terorismu

Když se student žurnalistiky ocitne v Bruselu zrovna ve chvíli, kdy město čelí krvavému teroristickému útoku, je to pro něj jedinečná příležitost na vlastní kůži si vyzkoušet, jak se cítí jeho starší novinářští kolegové, kteří od místa činu neutíkají, ale na rozdíl od drtivé většiny svědků tragických událostí se jim snaží co nejvíce přiblížit. Člověka, který do belgického hlavního města přijel, aby navštívil instituce EU, kde měl v plánu čelit maximálně neškodné a nepřilíš efektivní prounijní propagandě, taková situace pochopitelně trochu šokuje. Pud sebezáchovy funguje a dilema, zda se vystavit nebezpečí, vyjít mezi lidi a sbírat informace, nebo raději zůstat za dveřmi chráněného luxusního hotelu, se zdá být neřešitelné – pokud se tedy váš chráněný luxusní hotel nenachází padesát metrů od stanice metra, kde exploze zabila nebo poranila desítky lidí.

Recepce se promění v improvizovanou nemocnici, ulice v okolí jsou uzavřeny policií a vy skončíte uvnitř budovy prakticky uvězněni. Na druhou stranu máte velké štěstí, protože v hotelovém pokoji se ocitnete v relativním bezpečí. Prvotní zděšení, které vás přepadne bezprostředně poté, co se na Twitteru dočtete, že pár kroků od vás proběhl sebevražedný atentát, postupně opadá a další vývoj situace, jež se odehrává doslova co by kamenem dohodil, sledujete v televizi a na internetu, stejně

jako vaši příbuzní a přátelé doma v České republice. Jste tak blízko, ale přímé následky terorismu pro vás i přesto zůstanou stejně vzdálenou a nepředstavitelnou hrůzou jako doposud.

Za malou chvíli se do českých médií dostane zpráva, že poblíž epicentra bruselských útoků se nachází skupina studentů z České republiky. Redaktorky a redaktori různých deníků, rádií a televizí se s vámi okamžitě spojí a ptají se na informace z místa. Vy ležte na posteli ve vašem pokoji nebo sedíte na kafi v hotelovém baru, zásobujete novináře sděleními o událostech, které probíhají v bezpečí recepce nebo na obrazovce televize a sledujete, jak se internet plní články, jejichž objektem zájmu jste vy a vaši přátelé. Napříč bulvárními i seriózními médii se dočítáte, že v Bruselu prožíváte hrozné drama režirované ISIS, před jehož útočníky se skrýváte v pokojích hotelu, který se nachází v epicentru jejich řádění a hlídají jej zakuklení těžko oděnci se samopaly. Váš mobil a facebook se plní zprávami od rodiny a kamarádů, kteří se dočítají to samé a mají o vás strach. Ať už se v tu chvíli převalujete na posteli nebo dopijíte kávu, uvědomujete si, že jste se stali předmětem honby za senzací. Teror sám o sobě prodává dobře, ale spoluobčané v ohrožení ještě lépe. Vyšli jste se terorismu pár metrů blízkého, ale stali se obětí terorismu mediálního. JONÁS KLOS

Více na: parapetyanna.blogspot.cz

Paulo Coelho v Praze oslavoval a plnil staré sliby

„Chtěl jsem se vrátit a splnit to, co jsem si tehdy slíbil. Právě proto jsem pro třicáté výročí vybral Prahu,“ přiblížil brazilský spisovatel Paulo Coelho na tiskové konferenci 18. března, proč zvolil zrovna hlavní město pro svou každoroční oslavu svátku sv. Josefa se svými přáteli. V Česku prodal již milion výtisků svých knih, zdůraznil však, že do Prahy nepříjel kvůli literatuře, přestože je to významné místo v jeho spisovatelství kariéře.

Každoroční oslava se koná vždy v jiné „magické“ části světa a zve na ni jen okruh nejbližších přátel. Při této příležitosti vzpomínal na svoji první pražskou návštěvu v roce 1982. Město tehdy navštívil se svojí ženou a v kostele Panny Marie Vítězné učinil slib k Pražskému Jezulátku, že půjde za svým snem být spisovatelem. Setkal se zde i s pouličním malířem, tehdy asi

pětatvacetiletým, který ve Zlaté uličce namaloval portrét Coelhoovy manželky.

Jedním ze spisovatelových přátel bylo se s malířem setkat a poděkovat mu za ochotu. K slavnému Jezulátku se vrátil už v roce 2005, kdy mu jako vyjádření díky daroval ručně vyrobený kabátek. Zbývalo mu už jen setkání s autorem podobizny jeho ženy.

Na tiskové konferenci prohlásil, že malíře, i přes prosbu o pomoc na facebookovém profilu, která měla obrovský ohlas, bohužel nenalezl. V úterý však spisovatele překvapili přátelé a hledaný malíř Ivan Tomek se na večírek na Pražském hradě dostavil a znovu se po desetiletích s manželským párem setkal.

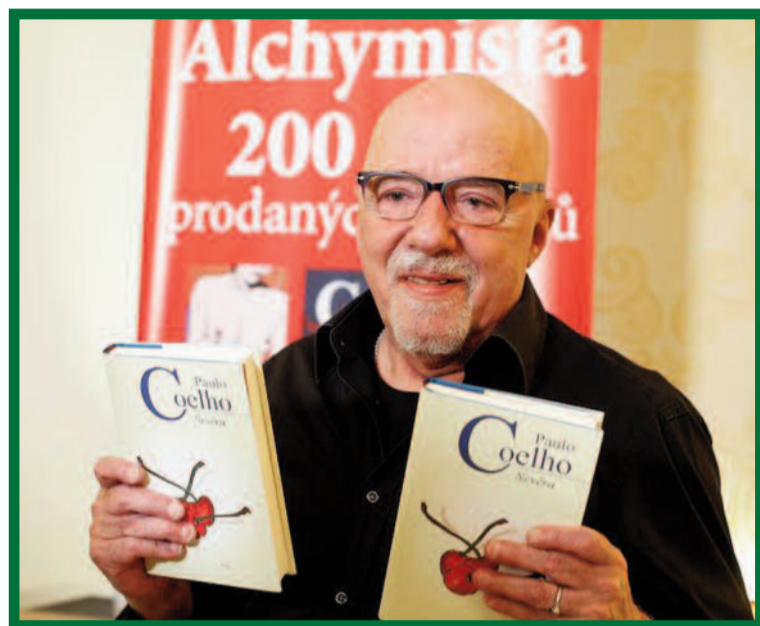
Svatý Josef je Coelhoův patron už od narození. „Narodil jsem se skoro mrtvý, udušený pupeční šňůrou, kterou jsem měl omotanou kolem krku,“ vysvětloval Coelho, proč je pro něj svá-

tek důležitý. „Bylo to v nemocnici sv. Josefa a má matka slíbila, že pokud se proberu k životu, bude svatý Josef mým patronem.“

Přestože se chtěl hovorům o literatuře vyhnout, reagoval i na dotaz ohledně údajného vykrádání starých legend: „Existují stejně pouze čtyři univerzální příběhy. O lásce dvou lidí, nevěře, boji o moc a cestě.“ Popisoval také, že jeho příběhy se v odlišných kulturách objevují v mnoha variantách a těžko se dá jejich opakování vyhnout. „Jedna ze základních legend je i ta vaše o Golemovi, jednou ji chci také zpracovat,“ zakončil tak zamýšlení.

Osmadesátiletý Paulo Coelho je jedním z neprodávanějších světových autorů vůbec. Po celém světě prodal již více než 200 milionů knih. Proslavil se hlavně knihou Alchymista z roku 1988.

JIRÍ KORDÍK

Paulo Coelho na tiskové konferenci

Foto archiv

Všestranný umělec Zdeněk Svěrák slaví 80. narozeniny

„My to tak milujeme, že si ten konec radši nepředstavujeme,“ řekl v roce 2004 Zdeněk Svěrák v životopisném dokumentu Tatínek o blízcím se konci Divadla Jára Cimrmana. Ani po dvanácti letech Svěrák s divadlem ani s další tvorbou nekončí. Populární český scenárista, dramatik, textař a herec oslaví 28. března 80. narozeniny.

Svěrákovo jubileum si můžete připomenout třeba zhlédnutím remastrováné verze filmu Obecná škola, kterou v den jeho narozenin uvede více než 100 kin po celém světě, včetně 60 tuzemských. Právě pětadvacet let stará komedie byla prvním snímkem, který podle Svěrákova scénáře natočil jeho syn, režisér Jan Svěrák. Z této spolupráce „otec a syn“ dodnes vzešlo

ještě pět dalších celovečerních filmů včetně Kolji, za nějž si v roce 1996 odnesl Svěrákovi Oscara za nejlepší cizojazyčný snímek.

Scénáře k úspěšným titulům psal Svěrák již dříve. Vesničko má středisková, Na samotě u lesa, Marečku, podejte mi pero! nebo třeba Vrchní, prchní jsou kultovní komedie, jejichž mnohé hlášky zlidověly. Na některých filmech spolupracoval s dlouholetým přítelem Ladislavem Smoljakem. Spolu s ním je také jedním z „objevitelů“ Jára Cimrmana. Fiktivní český génius se stal, stejně jako divadlo jej opěvňující, výjimečným fenoménem. Vždyť se dokonce umístil na prvním místě v anketě o největšího Čecha, než jeho vítězství organizátoři anulovali. „Cimrman je to nejcennější, co tu po nás

zůstane,“ prohlásil sám Svěrák v nedávném rozhovoru pro DTV.

Svěrák také napsal přes 400 písňových textů. K většině z nich složil hudbu Jaroslav Uhlíř. Za svou padesátiletou hudební činnost a spolupráci s vydavatelstvím Supraphon dostali Svěrák s Uhlířem 17. března diamantovou desku. Svěrák tvořil především písně pro děti, ale otextoval také například Holubí dům Jiřího Schelingera nebo některé písně Ivana Mládka, veřejností dlouho považované za Mládka vlastní díla.

Těžko u nás v současnosti hledat člověka, který se takto výrazně prosadil v tolika uměleckých činnostech. Zdeněk Svěrák chtěl vždy především psát věci, kterým se lidé budou smát. A to se mu daří. ŠIMON TATÍČEK

David LaChapelle opět v Praze, tentokrát vystavil své Múzy

Po čtyřech letech se tvorba amerického fotografa vrací zpět do Prahy. Jak ikonická díla, tak umělcovu aktuální tvorbu představí Dvorač Sec Contemporary Gallery. Expozici Múzy, souborem opulentních a barvami překypujících fotografií, zahajuje galerie s umělcem dlouhodobou spoluprací.

Třiapadesátiletý LaChapelle, jenž se proslavil fotografováním celebrit, módy a kritikou konzumního materialismu, před několika lety přesídlil na havajský ostrov Maui a do jeho tvorby se promítlo silné pouto k přírodě, která se stala opakovaným motivem. Právě snímky, kde se autor zabývá ekologií, postapokalyptickou vizí a ztvárněním témat z dějin, i klasická díla s vizionářským a surrealistickým nádechem, představuje pražská galerie v Dlouhé ulici. Na provokativní výstavě nechybí ani umělcův nejslavnější portrét transsexuální modelky a umělkyně Amandy Lepore, která se na snímku Addic-

ted to Diamonds namísto kokainu chystá šňupat diamanty.

„Výstava poukáže na vizuální symboly a kódy, které vnímáme každý

Once in the Garden Foto archiv

různě. Pokud se dva lidé dívají na tu samou fotografii, jeden v ní může vidět dokonalou adoraci fantaskního světa celebrit a druhý sřízavě sarkastickou kritiku konzumu. Proto je LaChapelle vnímán kontroverzně a dodnes se o něm přou i teoretici fotografie,“ podotýká kurátorka Olga Trčková.

Vernisáže, která v úterý 22. března výstavu zahájila, se fotograf kvůli pracovní vytíženosti bohužel neúčastnil. Příchozí pozdravil alespoň formou krátkého videozáznamu, na kterém poděkoval organizátorům a omluvil svou neúčast.

„Omlouvám se, že tady nemohu být, ale jsem moc rád, že jste přišli. Opravdu mne mrzí, že jsem nemohl přijet, ale momentálně pracuji na své nové knize a na výstavě Paradise.“ Právě tu by měl umělec představit příští rok znovu v DSC Gallery. Současná výstava Múzy potrvá do 7. května. NIKOLA PALENIČKOVÁ

Svědectví čtrnáctileté dívky o životě v lodžském ghettu

Zážitky ze školy, náboženská setkání, sny, pocity, ale také hlad, strádání a všudypřítomný strach. To vše popisuje čtrnáctiletá Rivka Lipszycová v deníku, který si od října 1943 do dubna 1944 psala v lodžském ghettu. Poprvé vyšel roku 2014 v USA, nyní ho v češtině vydává nakladatelství Práh.

Deníkové záznamy však tvoří jen polovinu knihy. V dalších částech publikace seznamuje čtenáře s osudem deníku po jeho nalezení, historií lodž-

ského ghetta a obsahuje také velké množství fotografií.

„Přestože všechny studie jsou velmi zajímavé a důležité, těžším knihy je deník. To je to, co vás uchvátí. V tom deníku si budete listovat, jako by byl někoho, kdo je vám blízký,“ říká literární historička a redaktorka knihy Kateřina Dejmálová.

Zápisník našla v roce 1945 u krematoria v Auschwitz-Birkenau lékařka Rudé armády. Odvezla ho s sebou do Ruska a po její smrti ho zdědil

příbuzní. Oceněn byl až po šedesáti letech od napsání poté, co ho vnučka lékařky, jež emigrovala do USA, dala organizaci zabývající se osudy židovských rodin.

Rivka Lipszycová přežila pobyt v Osvětimi i pochod smrti a dočkala se konce války. Podle informací zemřela na podzim roku 1945, nebyl však nalezen žádný záznam o jejím úmrtí ani její hrob. Jisté je jen, že po osvobození požádala o azyl v Izraeli.

MICHAELA PAVLISOVÁ

Za kávu lidé platili vlastní poezii

Více než dvě desítky kaváren po celé republice se v pondělí 21. března zapojily do mezinárodní iniciativy Zaplat' básni. Hosté tak v rámci Světového dne poezie měli již druhým rokem možnost předvést svoji kreativitu a zaplatit za kávu nebo čaj tradiční měnou – vlastními verši.

Unikátní projekt Zaplat' básni (Pay With A Poem) si klade za cíl inspirovat lidi po celém světě a probudit v nich lásku k poezii. Stojí na myšlence, že čaj a káva jsou neodmyslitelně spjaty s procesem literární tvorby a odjakživa přiváděly spisovatele k novým myšlenkám a nápadům. Zákazníci se při objednání nápoje ve vybraných podnikcích mohli rozhodnout, jestli zaplatí penězi nebo básni. Pokud se rozhodli pro poezii, dostali tužku a papír, na který básničku napsali.

Hlavní partnerskou kavárnou bylo stejně jako loni Café Louvre na Národní třídě v Praze, kam přišla svou básni zaplatit i česká ambasadorka projektu, herečka Tereza Kostková. „Poezie byla, je a doufejme i bude součástí

mého života, protože je vyjádřením esence, která je ve všem, kam se podívá srdce,“ vysvětlila Kostková, proč se stala patronkou projektu.

Z návštěvníků partnerských kaváren byla cítit chuť zanechat po sobě nějakou literární stopu. Nástěnka se plnila nejen básněmi, ale i myšlenkami, hlubšími úvahami nebo příběhy. Po skončení akce plánují organizátoři díla nadějných umělců vystavit, některá z nich by mohla být zkompleťována a dočkat se knižní podoby.

„Poezie je jazyk, kterým hovoří celý svět,“ domnívá se ředitel české pobočky Julius Meinl Václav Lednický. Akce probíhá právě pod záštitou této rakouské společnosti, která ztělesňuje vídeňskou kavárenskou kulturu a poskytuje umělcům inspirativní atmosféru. Zatímco u nás se první jarní den slavil kreativně teprve podruhé, v zahraničí se nejedná o žádnou novinku. Kávu zaplacenou básni si lidé mohli vychutnat například ve Vídni, Miláně, Londýně, Chicagu nebo Pekingu.

MICHAL VORÁČEK, JASMIN JEŽKOVÁ

Noc bezMoci: nepovedený remake

Febiofest uvedl snímek makedonského režiséra Ivo Trajkova. Je adaptací povídky Jana Procházky Ucho. Film bohužel nepřináší nic nového a ani nedosahuje kvalit původního československého zpracování.

Příběh je zasazen do Skopje konce 90. let, kdy čerstvě samostatná země začíná první „demokratickou“ vládu. Pokud jste čtou náhodou či z prostého nezájmu o kinematografii doposud nezavádili o české ztvárnění a máte chuť se podívat na to makedonské, byť v české a slovinské koprodukcii, máte vlastně štěstí.

Tedy, jak se to vezme. Minimálně budete ušetřeni leckterých nepřijemných pocitů. Hned zkraje by vás totiž trklo, jak moc je onen film původnímu českému thrilleru podobný. Ale zároveň není, chybí mu ten šmrnc a ten duch, který je u tohoto žánru tolik důležitý. Skoro jako by se nejednalo o novou adaptaci povídky, nýbrž o remake Kachyňova filmu.

A pokud tvůrci přišli s něčím novým, bohužel to bylo spíš na škodu. Většina z téměř devadesáti minutové stopáže je v barvě, do toho místy zasahují zbytečně „artové“ flashbacky z recepce, které jsou černobílé, snad pro umocnění atmosféry strachu. Film si tím přidává další ambici, kterou není schopn dotáhnout.

MARTIN BRYŠ

Krásná Gabriela Soukalová to dokázala

Česká biatlonistka podávala v průběhu sezony výkony, které jí vynesly až na samotný vrchol v hodnocení Světového poháru. Jejím nejhorším umístěním bylo jedenácté místo z Mistrovství světa.

„Radost je asi nevyčíslitelná. Nejsem to schopná slovy popsat, je to bomba, vždy jsem o něčem takovém snila. Snad jsem i lidem u televize udělala radost a sdílila to se mnou, protože bych jim přála, aby cítili to, co teď cítím já,“ popisovala pocity Soukalová v sobotu, kdy ve stíhacím závodě obsadila čtvrté místo a zajistila si náskok, díky kterému bylo jasné, že už jí nikdo o prvenství ve Světovém poháru nepřipraví. Nedělní závody s hromadným startem byly kvůli nepříznivým podmínkám zrušeny.

Kromě velkého glóbu za celkové pořadí získala Soukalová také malé glóby za jednotlivé disciplíny, a to sprint, stí-

hačku a závod s hromadným startem. Pouze v pořadí individuálního závodu skončila na 3. místě za Francouzku Marii Dorin-Habert a vítězkou Dorotheou Wierer z Itálie.

Úspěšnou sezónu z českého pohledu podtrhla Veronika Vítková, která obsadila celkové 8. místo. Nemocná Eva Puskarčíková, která se neúčastnila závěrečné části Světového poháru, se umístila na 28. příčce. O tři příčky za ní skončila Lucie Charvátová, nejmladší členka českého týmu.

Mezi muži obhájil loňské vítězství Martin Fourcade, který v sezoně dominoval. Čeští zástupci nedokázali navázat na úspěchy z předešlých let. Nejlepší Michal Šlesinger zakončil zimou osmnáctý. Do třicítky se vešli ještě triadvacátý Michal Krčmář a pětadvacátý Ondřej Moravec.

KRISTÝNA VLASÁKOVÁ

Polibek štěstí.

Foto archiv

Králem českého fotbalu je po roční pauze opět Petr Čech

V anketě Fotbalista roku, která se letos vyhlášovala 21. března v Obecním domě, vyhrál již poosmé Petr Čech. Na druhém místě skončil loňský vítěz David Lafata. Trenérům vévodí reprezentační kouč Pavel Vrba, který získal již šesté ocenění. Této kategorii vládnou nepřetržitě od roku 2010.

„Když vyhraje poprvé, je to zvláštní. Podruhé máte radost, že jste to dokázal znovu. Všichni čekají, kdy z toho vrcholu spadnete, a vy se na něm napopak snažíte udržet,“ řekl reprezentační gólman, kterému k vítězství pomohl postup na mistrovství Evropy a zdařilé výkony v dresu Arsenalu. Tam působí od léta 2015, kdy přestoupil z londýnské Chelsea.

Vyhlášeny byly i další kategorie anke-

ty, v níž hlasují kapitáni, trenéři, zástupci asociace a novináři o české fotbalové špičce. Fotbalistkou roku 2015 se stala Kateřina Svitková, plzeňská rodačka, která se se Slavii dostala až do čtvrtfinále Ligy mistrů. V kategorii Talent roku vyhrál mládežnický reprezentant a hráč Ajaxu Amsterdam Václav Černý.

Každoročně během slavnostního galavečera vyhláší Fotbalová asociace nové členy Sině slávy. Letos se po bok například Josefa Masopusta a Karla Brücknera zařadil Pavel Nedvěd společně s mistry Evropy z roku 1976. „Je to obrovská čest. Když jsem viděl tu plejádu československých fotbalistů, tak jsem hrdý, že můžu být součástí Sině slávy,“ řekl dojatý Nedvěd.

KATEŘINA ZOUBKOVÁ

Letošní vítězové ankety.

Foto archiv

Základní část extraligy házené ovládla pražská Dukla

V posledním 22. kole nejvyšší házenkářské soutěže si Dukla zajistila triumf díky výhře nad Lovosicemi. Zubří hostilo Plzeň v přímém střetnutí o druhou příčku. Nervově vypjatý zápas pro sebe těsně získali domácí. Drama sliboval i souboj o páté místo, o které soupeřili hráči Frýdku-Místku, Karviné, Jičína a Lovosic. Nejlepší výchozí pozici do play-off získali frýdecko-místečtí, kteří doma porazili Litovel.

Program otevřel již v předstihu souboj Dukly s Lovosicemi. Zápas byl od začátku jednostranný a Pražané nakonec svého soupeře smetli 30:14. „Jsem konečně spokojený. Na zápas s Lovosicemi jsme se pečlivě připravovali, protože jsme s nimi asi šestkrát nebo sedmkrát za sebou prohráli a chtěli zlomit nepřijemný komplex. Měli jsme štěstí v tom,

že se nám uzdravilo pár marodů. Fungovala nám obrana a fantasticky chytal Tomáš Petřála, o čemž svědčí jen čtrnáct obdržených branek,“ řekl asistent trenéra Dukly Jiří Kotrč.

Slágr kola se hrál v Zubří, kam přijela Plzeň. Do přímého souboje o druhé místo vstoupili lépe domácí, kteří po prvním poločase vedli o osm branek. Západochéši se dokázali vzchopit a utkání zdramatizovat, přesto však prohráli o gól 29:28.

Páté místo si zajistili házenkáři Frýdku-Místku. K výhře 32:26 nad Litovlí pomohl čtyřmi góly Vojtěch Petrovský, nejlepší střelec soutěže. Ve dvaadvaceti zápasech základní části nasázel neuvěřitelných 151 branek. Postupovou osmičku uzavírá tým Jičína, který prohrál Kopřivnici 26:23.

FRANTIŠEK TYPOVSKÝ

Závod Milán-San Remo vyhrál Démare, Štybar srazil psa

Nejdelší cyklistickou klasiku vyhrál Francouz Arnaud Démare ze stáje FDJ. Byl nejrychlejší v závěrečném spurtu, který ovlivnil pád jednoho z favoritů Fernanda Gavirii (Etixx-Quickstep) v cílové rovině. Závod, jenž finišoval 19. března v italském San Remu, se příliš nevydařil českým cyklistům, kteří do bojů o pódium nezasáhli.

Čtyřadvacetiletý Démare si připsal premiérové vítězství na jednom z pěti cyklistických Monumentů. Přestože ve stoupání na vrchol Cipressy závodník upadl, dokázal se do hlavního pole vrátit a zaznamenat v klasice dlouhých 295 kilometrů životní úspěch. „Je to neskutečné. Jsou dny jako tento, kdy vám vyjde úplně všechno, i přes porodní bolesti, jako byl můj pád na Cipresse. Dneska jsem se cítil fantasticky a jsem neuvěřitelně

šťastný,“ hodnotil vítěz. Druhý skončil Brit Ben Swift (Sky), třetí dojel Belgičan Jürgen Roelandts (Lotto-Soudal).

Démareův triumf byl zpočtybňen několika jezdci, kteří Francouze údajně viděli, jak si po pádu pomáhá zpět do pelotonu přidržováním se týmového vozidla. „Nevídel jsem, jestli se drží okna nebo lahve, ale jel kolem nás dvakrát rychleji, než jsme jeli my. Nikdy jsem nezažil něco tak nestoudného,“ popisoval situaci Matteo Tossatto (Tinkoff-Saxo), na něhož navázal i Eros Capecchi z Astany. „Prolétl kolem nás asi osmdesátikilometrovou rychlostí ve stoupání. Je to nechutné,“ řekl další svědek. „Neudělal jsem nic špatného. Pokud ano, už bych byl rozhodčím diskvalifikovaný,“ bránil se Démare, kterému bez usvědčujícího videa nemůže první místo nikdo odebrat.

Největší českou nadějí byl Zdeněk Štybar z týmu Etixx-Quickstep, ten však při sjezdu z Cipressy srazil v plné rychlosti psa a přišel o šanci na vítězství. „Doufám, že pes, kterého jsem trefil, je v pořádku,“ vzkázal přes Twitter Štybar. Do cíle dojel na 142. místě s téměř třináctiminutovou ztrátou. V průběhu závodu byl hodně vidět Jan Bárta (Bora-Argon). Jeho neúspěšný únik skončil asi 25 kilometrů před cílem a umístil se na 70. pozici. Nejlépe z Čechů dopadl 56. Roman Kreuziger, jeho hlavním úkolem ale bylo pomoci týmovému kolegovi ze stáje Tinkoff-Saxo Peteru Saganovi. Mistr světa Sagan byl však zpomalen pádem Kolumbijce Gavirii a na přední příčky nedosáhl.

ŠIMON TITTEL

Čeští atleti získali na halovém MS dvě medaile

Největší českou hvězdou byl v americkém Portlandu čtvrtkař Pavel Maslák. Obhájce titulu ze Sopot z roku 2014 potvrdil o víkendů svou halovou dominanci a zvítězil. Druhým medailistou se stal Jakub Holuša, který na trati 1500 metrů vybojoval stříbro.

„Hlavní je pro mě teď zůstat na téhle vítězné vlně a přenést si ji i pro prokvnou část sezóny,“ říkal po závodě staronový mistr světa Maslák. „Tahle medaile je zase něco velkého, neuvěřitelného. Zvlášť v takové velké konkurenci, jaká tu byla,“ komentoval druhé místo Holuša.

Českou republiku reprezentovalo celkem deset závodníků. Tyčkař Jan Kudlička skončil čtvrtý, sedmibojař Adam Sebastian Helcelet obsadil pátou příčku a pětibojařka Kateřina Cachová byla osmá. Zbytek výpravy do bojů o přední pozice nezasáhl. ZUZANA BOROVÁ

Dvořák zvítězil nad Forsbergem

Bojovníci boxu, kickboxu a MMA se v pátek 18. března představili v pražské sportovní hale na Podvinném mlýně v rámci turnaje Heroes Gate 16. Galavečer se skládal ze čtyř předzápasů a deseti soubojů v hlavním programu.

V prestižním zápase dokázal domácí válečník Lukáš Dvořák porazit 2:1 na body finskou vycházející hvězdu Daniela Forsberga. Utkali se podle plných pravidel thajského boxu i s lokty a klinči. „Byl to podle očekávání nejtěžší soupeř mého života, neuvěřitelný bojovník se super lokty. O to víc jsem rád, že jsem vyhrál,“ hodnotil vítěz.

V rámci MMA nestačil český zápasník Filip Macek na Chorvata Stipeho Brčiće a prohrál po třech kolech na body. Rádost publiku udělal Matouš Kohout, který se postavil Nizozemci Regianu Eerselovi. I přes rozseklé čelo z úderu loktem se nevzdal, a nakonec vyhrál. Jako poslední nastoupila do ringu legenda české thajboxerské scény Ondřej „Spejbl“ Hutník. Ten svého soupeře několikrát poslal na zem, a připsal si tak jasný triumf.

VLADIMÍR GREBENNIKOV

Halový mistr světa Pavel Maslák.

Foto archiv

FLEŠ

Šéfredaktor: Lukáš Nechvátal • editoři: Anja Verem, Aneta Šeráková, Jakub Pavlovský, Jakub Borovský • korektoři: Eliška Mainclová, Vendula Vrbová, Šárka Tmějová, Eliška Chocholová, Tomáš Sýkora • redakce: Lucie Bečvářová, Karel Bělohoubek, Zuzana Borová, Jakub Borovský, Martin Brys, Marek Černovský, Simon Dytrych, Karolína Fialová, Vladimír Grebennikov, Eliška Chocholová, Jasmin Ježková, Jonáš Klos, Rozálie Kloučková, Jiří Kordík, Eliška Mainclová, Klára Mališová, Kateřina Navrátilová, Lukáš Nechvátal, Nikola Páleníčková, Michaela Pavlovská, Jakub Pavlovský, Daniel Platil, Tomáš Sýkora, Štěpán Šanda, Aneta Šeráková, Šimon Tatiček, Šimon Tittel, Šárka Tmějová, František Typovský, Anja Verem, Kristýna Vlasáková, Michal Voraček, Vendula Vrbová, Kateřina Zoubková